

poslanik papežev kardinal Jakobini je pred odhodom v Rim prejel veliki križec reda svetega Štefana; isto odliko dobil je tudi ogerski ministerski predsednik Tisza. — Pri vojaštvu vršijo se meseca novembra vsako leto med oficirji znatne premembe. Novih lajtenantov je več kakor 200. Jako zavzeli so se ljudje, ko so poizvedeli, da imamo do stotnika doli več oficirjev penzioniranih nego v službah nastavljenih; v službi je namreč 11 (15) feldzeugmeistrov, 58 (91) feldmaršal-lajtenantov, 111 (176) general-majorov, oberstov 268 (460), oberst-lajtenantov 299 (390), majorov 583 (763), stotnikov 3248 (4010), a v penziju plačujemo v obročih pristavljeno število visokih oficirjev. — Poljska poslanca grof Djedožički in g. Volski sta izpovedala svojim volilecem, da bodo Poljaci zanaprej še bolj trdno se oklenili stranke grofa Hohenwarthove, ker od nemških liberalcev nimajo ničesar dobrega pričakovati. — Nemški „šulvercin“ vzdržuje nemške paralelke na gimnaziji v Meznici na Moravskem za 3 nemške dijake, drugi so Abrahamovega rodu. — Zoper učiteljice nasajajo se čedalje bolj nemški učitelji sami. Pravijo, da jih je preveč in odveč. — Vladni italijanski list v Trstu „Osservatore Triestino“ drzne se imenovati slovensko Primorje: italijanske pokrajine (provincie italiane). — Društvo „Edinost“ zborovalo je 2. nov. t. l. v Sesani. — Kranjski nemčurji rogovilijo pod vodstvom Kalteneggerja in Vesteneka čudno drzno zoper sedanje ministerstvo. Ko bi se pod Auersperg-Lasserjem kateri slovenski uradnik drznil kaj takega početi zoper ministerstvo, takoj bi ga bili vteknoli v kakšno „Lipoglavo“. Ljubljanski nemčurji so pred leti vzeli pri mestnem uradništvu slovenskemu poslancu Luki Sveten službo in mu po sili odkazali penzije 300 fl. Moral si je iti kot notar kruha služiti. Sedaj ko si ga je priboril, mu pa ponujajo službo tajnika v Ljubljani, če ne, mu vzamejo penzijo. Tako dela nemčur s Slovencem! — V delegacijah v Budimpešti je vojni minister zahteval 137.000 fl., da bi stotniki dobili ježnih konj; a delegati mu niso pri-trdili pač pa so dovolili 1.091.103 fl. zaboljšanje živeža vojakom. V Sarajevu snujejo prvo hranilnico.

Vnanje države. Bismark vedno tišči na to, da bi Avstrija z Nemčijo se zedinila v eno celno zvezo, a Avstrija bi naj še v isto zvezo posilila Srbijo, Rumunijo in Bolgarsko. To bi bil konec neodvisnemu avstrijskemu cesarstvu pa tudi povod strahovitej vojski; kajti druge vlade bi ne trpele, da bi Nemčija vso kupčijo na jutrovske kraje na-se potegnula. — Temu protivio se uže znatno Srbi, Bolgari in Rumuni, ker se njihovi knezi marljivo shajajo k dogovorom. — Slavni srbski minister Ristič moral je odstopiti, ker se je branil podpisati nove kupčijske nagodbe z Avstrijo. Naslednik mu je Piročanac. — Ruska vlada je v Kitajsko morje odposlala 13 bark, 148 kanonov in 3000 mož. — Francozi lomijo v samostane in izganjajo nedolžne menihe in nune v tuje dežele. Bog vedi kam bo

po takem prišlo; verni Francozje mislijo čedalje bolj na izgnanega pravega francoskega kralja, ki prebiva večidel pri nas v Gorici. — Angleški veliki posestniki v Irlandiji mučijo ljudstvo, da je groza; bati je se revolucije. — V Severni Ameriki volijo sedaj predsednika republike na 4 leta. — V južni Afriki so se sosedje ukročenih Zulufrov vzdignili zoper Angleže. Zovejo se Bazutje in so jednako divji, kakor Zuluvi. — Zoper turškega sultana in perzijskega kralja ob enem so se spuntali divji Kurdi pod Abdulah-kanom ter hočejo osnovati neodvisno državo. Više 20.000 mož napada perzijsko mesto Urmijsko.

• Za poduk in kratek čas.

Anton Magdič

doktor vsega zdravilstva, bivši zdravnik v Ormoži.

IV. Našega slovenskega kmeta, če ga kaka bolezen potere, prestrašijo obilni rovaši zdravnikov, in tako ide rajši h kakemu mazaču si pomoči iskat in si premnogokrat za dosta denarjev smrtnega strupa domov prinese. Naš blagi dr. Magdič je bil pri svojih računih zelo zmeren in ti so bili tudi manj premožnim znosljivi. Da le nekterih primerov omenim. Bilo je prva leta njegovega blagonosnega delovanja, zbolil na hudem legarji moja sestra A. Več tednov ni bila pri pravi zavesti. Bilo je konec zime, poti slabi in dve dobri uri hoda od Ormoža. Kako visok je bil račun za tako daljno pot? Dve srebrni dvajšici za eno obiskovanje — stara ženka še zdaj živi. Nekega dne ga obiščem, ravno je bil v svoji lekarni in pripravljaval zdravilo; ko je bilo gotovo, vzame knjige, ki so bile zraven, prebira v njih in potem zapiše račun, potem pa veli: moral sem pogledati, kako ceno da imajo ta zdravila, ki sem jih ravno porabil, da ne bi kje preveč računil. Zadnje leto pred dr. Magdičevoj smrtjo zlomila si je moja svakinja nogo; zadnji čas že sam boleha, nije več rad peš hodil, kako navadno v prvejših letih, ker mu je bilo pretežavno. Z vozom ga je tedaj brat pripeljal, in še potem mislim dva ali trikrat bolenico obišče in nogo preveže; ni dolgo potem se sam blagi zdravnik vleže na smrtno posteljo, iz katere več zdrav ne vstane. Ko potem pride brat, da račun poravna, gospa najde zapisano: 10 gl. reci samo deset; mora se omeniti, da bolenik ni bil v Ormoži, temoč 2 uri daleč v fari sv. Tomaža.

A. Magdič je vrednost ljudi cenil, kako je kateri vestno in pošteno izvrševal svoj poklic. Njemu je bil pošten težak, hlapec, vinar, kmet, gospod in plemenitaš jednako ljub: kot zdravnik ni delal razločka. Primerila se je enkrat, da pride v grad Velikonedeljski pol ure od Ormoža — graščina je last nemškemu redu — najvišji dostojanstvenik (Hoch- und Deutschmeister se imenuje.) — njegova visokost nadvojvoda Maksimilijan d'Este

na visitacijo, in tam zbolí; grajščinskega oskrbnika povpraša: imate tukaj pametnega zdravnika? Tu ne, pa v Ormoži. Pošljite po njega, zapove nadvojvoda. Dr. Magdič v svoji navadni obleki s prašnatimi škornji, kakor se je menda ravno vrnil od drugega bolenika, mahom sede na voz. K Velikonedelji prišedši se oskrbniku M. predstavi. Ta ga gleda, premišljuje in potem predlaga: g. doktor, ne bi se li poljubilo svoje prašnate obleke z mojo črno svetečnjo zameniti pred ko greste obiskat bolenika? Tega ne storim. Če jaz v svoji obleki visokemu gospodu nisem všeč, lahko pojdem domov. — Po tem kratkem razgovoru gre oskrbnik in naznani nadvojvodi: Dr. Magdič je ravno prišel, pa v svoji navadni obleki Vašej visokosti ga skoraj ne upam predstaviti. To nič ne dé, zavrne nadvojvoda, naj se le prikaže. — Magdič si pridobi popolno zaupanje visokega bolenika, kateri za nekoliko dni tudi ozdravi, in potem veli g. oskrbniku blizu tako: Imate jako razumnega zdravnika, vidite, na obleč ne gre gledati. V tej zadevi je bil dr. Magdič pravi modrijan. Draga imenitna obleka, kakor zahtevajo nove šege, bila je njegova zadnja skrb; uže kot dijak je o šolskih počitnicah vrnil se v prijazno Žrjavinsko dolino gosposko sakujo in blače hranil v omaro in hodil najrajši v domači narodni obleki; poprijel se je tudi vsakega domačega dela; srp, kosa, motika, sekira se je v njegovih roki enako dobro sukala; in to mu je ostalo vse njegove žive dni. Akoravno so bili njegovi računi zmurni, vendar je po letih prišel če ne do bogatstva, vendar do premoženja. Kupil je poslopja v Ormoži, ki stojijo na mestu nekdanjega kapucinskega samostana, zraven na Dravskem bregu obširen vrt s krasnim razgledom v Haloze in na Hrvatske pokrajine; imel je njive in vinograde. Tu se je lotil ob prostih urah različnega dela. Bral sem nekdanj nasvet učenjaku in vsem, ki pri svojih opravilih bolje rabijo dušne, ko telesne moči, na se včas poprimajo dela na vrtu, na polji, tako posebno dobro okrepejajo svoje zdravje. To je menda bilo tudi načelo Magdičeve kot umnega zdravnika. Storil pa je gotovo tudi iz spoštovanja in ljubezni do kmečkega stanu, ga namreč učiti umnega kmetovanja in pokazati, da delati ni sramota. Njegov sin Janko, sedaj tudi doktor in zdravnik v Legradu, je pravil enemu svojih sošolcev, da sta z očetom o šolskih počitnicah hleve stesala in postavila. Dr. Magdič bil je izvrsten vinorejec. Bilo je, mislim l. 1875, ko obišem v Ormoži svojega bolenega sošolca B. kratko pred njegovo smrtjo. Ta mi ponudi kupico vina. Ko ga pokusim, se začudim tako izvrstni kapljici zelo prijetnega okusa. Pitam, odkod imaš tako dobro vino? Od dr. Magdiča, mi pravi, iz samega rizlinga je napravljeno. Res je, si mislim, ako hočemo imeti izvrstno blago, moramo zlahtne sorte saditi in tiste posebi prešati. (Dalje prih.)

Smešničar 45. Kmet sedi za mizo v neke mestnej krčmi ter prosi natakara za račun: Kaj

imate oče, vpraša natakara? Kmet: pečenko in kos kruha. Natakara: znaša 60 krajcarjev, kaj imate še? Kmet: prazen želodec!

Razne stvari.

(Mariborska hranilnica) je meseca oktobra prejela 137.632 fl., a izplačala 174.852 fl.

(Zavoljo novega popisovanja) ali številjenja mora vsak tujec v Mariboru priskrbeti domovinski list, sicer bo iztiran.

(Pogorela) je streha kavalerijske kosarne v Mariboru in g. Gšeiderjeva viničarija v Brestenici; mariborski gasilci so povsod nemudoma prihiteli gasiti.

(Ustrelila) sta se na vrtu Franc-Jožefove kosarne v Mariboru dva korporala od regimenta Belgier, obadva na enkrat.

(V Pečkah slov. bistriškega okraja) so ob Dravinji mrtvega našli tata Ant. Bušaverja iz Stattenberga. Pravijo, da so ga tatje tovarši ubili.

(Naznanilo). Naznanja se p. n. č. udom slovanske čitalnice v Mariboru, da se je društvo dne 1. novembra t. l. preselilo v prostore pri gospodu Greinerji najete v poštni ulici števil 7. Dalje se naznanjajo veselice, katere priredi društvo v teku tega leta, in sicer: 14. novembra: nagovor predsednikov, petje i ples. 8. decembra: tombola 31. decembra: šaljiva loterija i ples. Občni zbor bo na Štefanovo dne 26. decembra t. l. ob 7. uri zvečer. Zabavni večeri vsako nedeljo i praznik. V Mariboru dne 2. novembra 1880.

Odbor.

(Pri Novicerkvi) je začela bolezen difteritis ali davica tako hudo razsajati, da je prvi teden v 4 hišah 7 fantičev in 1 deklico podavila. G. e. k. okraj. zdravnik iz Celja najšel je še mnogo otrok, pa tudi par odrasčenih, katere je že ta bolezen napadla. Bog pomagaj!

(Sto let star) postal je letos Miha Felser, viničar pri sv. Ilji v Slov. goricah. Služil je kot grenadir 16 let cesarja. Vojskoval se je zoper Napoleona I. V ognji bil je enkrat pri Mantovi, drugičkrat pri Milanu, kder je bil tudi ranjen. Prehodil je veliko sveta. Bil je v Turinu, na gori Vezuvi pri Neapolji, v Belemgradu na Turškem in v Parizi na Francoskem.

(Slovenske domoljube preganjati začeli) so nemškiutarji tako, da jih bodijo gosposkam na razni način ovajati. Tako je eden dobil hipoma 3dnevno preiskovanje njegovega mnogoletnega notarstva pa očita se mu le sledeče kot največja krivnja: „Sie stören den socialen Frieden, agitiren bei den Wahlen, insbesondere bei der Bezirksvertretungs- und letzten Reichsrathswahl, Sie haben einen politischen Verein gegründet“, t. j. Vi kalite mir, se vdeležujete volitve, posebno one za okrajni zastop in državni zbor in ste politično društvo osnovali. Jed-